

پیش‌بینی احساس خودکارآمدی بر مبنای حمایت اجتماعی ادراک‌شده در بیماران مبتلا به دیابت

زینب زارعی^۱، بیتا نصرالهی^۲

^۱ کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ استادیار، گروه روانشناسی، عضو هیئت‌علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران، ایران

چکیده

پژوهش حاضر با هدف پیش‌بینی احساس خودکارآمدی بر حمایت اجتماعی ادراک‌شده در بیماران مبتلا به دیابت انجام شد. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه بیماران مبتلا به دیابت شهر تهران در سال ۱۳۹۷ بود. حجم نمونه بر اساس فرمول فرمول تاباکنیک و فیدل ۱۲۰ نفر تعیین شد. نمونه‌گیری به روش هدفمند انجام پذیرفت. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه خودکارآمدی عمومی (GSES) و مقیاس چند وجهی حمایت اجتماعی ادراک‌شده زیمت و همکاران (۱۹۸۸) استفاده شد. روایی صوری و محتوایی ابزار توسط اساتید روانشناسی مورد تایید واقع شده است و ضریب الفای کرونباخ برای خودکارآمدی، هوش معنوی و حمایت اجتماعی بالاتر از مقدار لازم محاسبه شد. داده‌ها در دو سطح توصیفی با استفاده از جداول، میانگین‌ها و انحراف معیار و سطح استنباطی با استفاده از آزمون‌های کولموگروف-اسمیروف، ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون مورد توصیف و تحلیل واقع شد. نتایج نشان داد بین مولفه‌های حمایت اجتماعی ادراک‌شده مولفه حمایت اجتماعی ادراک‌شده از سوی دیگران بیشترین تاثیر و مولفه‌ی حمایت اجتماعی ادراک‌شده خانواده کمترین تاثیر را بر خودکارآمدی داشته است.

واژه‌های کلیدی: خودکارآمدی، حمایت اجتماعی ادراک‌شده، بیماران دیابتی

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۷۲-۸۲